

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Gzz 35/05
21.06.2006. godina
Beograd

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Branislave Apostolović, predsednika veća, Jovanke Kažić, Milomira Nikolića, Vesne Popović i Jasminke Stanojević, članova veća, u parnici tužioca AA, čiji je punomoćnik AB adv., protiv tuženog "BB", radi isplate, odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Javnog tužioca Republike Srbije Gt.I 3305/04 od 25.1.2005. godine, podignutog protiv presude Opštinskog suda u Kuli P.1.br.557/03 od 25.9.2003. godine i presude Okružnog suda u Somboru Gž.215/04 od 18.10.2004. godine, u sednici održanoj dana 21.6.2006. godine, doneo je

R E Š E N J E

USVAJA SE zahtev za zaštitu zakonitosti Javnog tužioca Republike Srbije i UKIDAJU SE presuda Okružnog suda u Somboru Gž.215/04 od 18.10.2004. godine i presuda Opštinskog suda u Kuli P.1.br.557/03 od 25.9.2003. godine i predmet vraća prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Kuli P.1.br.557/03 od 25.9.2003. godine usvojen je tužbeni zahtev, pa je obavezan tuženi da tužiocu na ime jubilarne nagrade za provedenih 20 godina staža isplati iznos od 163.773,48 dinara, zajedno sa kamatom na taj iznos po stopi utvrđenoj Saveznim zakonom, računajući kamatu od 20.7.2003. godine pa do isplate, zatim da mu na ime troškova parnice isplati iznos od 24.950,00 dinara zajedno sa kamatom na taj iznos po stopi utvrđenoj Saveznim zakonom, računajući kamatu od dana presuđenja pa do isplate a sve u roku od 8 dana pod pretnjom prinudnog izvršenja.

Presudom Okružnog suda u Somboru Gž.215/04 od 18.10.2004. godine, žalba tuženog je delimično odbijena i delimično usvojena i prvostepena presuda potvrđena u delu na ime isplate jubilarne nagrade a za iznos od 163.773,48 dinara kao i u pogledu odluke o troškovima postupka, dok je prvostepena presuda preinačena u delu zakonskih zatezних kamata u pogledu glavnog potraživanja, tako da zakonske zatezne kamate na dosuđeni iznos teku od 1.10.2003. godine pa do isplate.

Protiv navedenih presuda, Javni tužilac Republike Srbije je u zakonskom roku podigao zahtev za zaštitu zakonitosti zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijane presude u smislu čl.408. st.1. ZPP u vezi čl.386. ranije važećeg Zakona o parničnom postupku koji se primenjuje na osnovu čl.491. st.1. i 4. Zakona o parničnom postupku ("Službeni glasnik RS" br.125/04) Vrhovni sud je našao da je zahtev za zaštitu zakonitosti osnovan.

U postupku je utvrđeno da je članom 103. st.2. tač.2. Pojedinačnog kolektivnog ugovora tuženog regulisana isplata jubilarne nagrade i njena visina za navršenih 10, 20 i 30 godina radnog staža kod tuženog. Tužilac je 19.7.2003. godine navršio 20 godina radnog staža kod tuženog, a prema obračunu zarade za juni mesec 2003. godine, ostvario je zaradu u iznosu od 54.591,16 dinara, što za 3 meseca zarade iznosi iznos od 163.773,48 dinara. Navedeni iznos tuženi nije isplatio tužiocu.

Nižestepeni sudovi su usvojili tužbeni zahtev sa obrazloženjem da čl.90. Zakona o radu propisuje da poslodavac može zaposlenom da isplati otpremninu pri odlasku u penziju, solidarnu pomoć, jubilarnu nagradu i td., a u visini utvrđenoj opštim aktom ili ugovorom o radu. Tuženi je isplatu jubilarne nagrade zaposlenima regulisao svojim Pojedinačnim kolektivnim ugovorom i opštim aktom o isplati drugih primanja. Tužiocu je iznos jubilarne nagrade utvrđen u visini 3 bruto zarade ostvarene u mesecu koji prethodi mesecu u kome je tužilac ostvario pravo na jubilarnu nagradu.

Republički javni tužilac u podnetom zahtevu za zaštitu zakonitosti pobija nižestepene presude zbog pogrešne primene materijalnog prava sa predlogom da Vrhovni sud Srbije pobijane odluke ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje, sa obrazloženjem da zarada u smislu čl.81. Zakona o radu predstavlja isplatu koju poslodavac vrši zaposlenom po osnovu radnog odnosa. To je zarada za obavljene rad za vreme provedeno na radu, uvećana zarada i druga primanja sa karakterom zarade u koju ne spadaju troškovi, kao ni primanja iz čl.89. i čl.90. st.1. Zakona o radu, što je propisano odredbom čl.81. st.3. Zakona o radu. Republički javni tužilac je mišljenja da se pojam zarade iz čl.103. Pojedinačnog kolektivnog ugovora tuženog ne može protumačiti kao bruto zarada. Ovo s toga, što bi to značilo da se zaposlenima po osnovu obavljenog rada isplaćuje neto zarada, a jubilarna nagrada se obračunava i isplaćuje u visini bruto zarade, što bi predstavljalo apsurdnu pravnu situaciju, pa osnov za obračun jubilarne nagrade nije bruto, već neto zarada.

Osnovano se u zahtevu za zaštitu zakonitosti ističe da je izloženo pravno shvatanje nižestepenih sudova u suprotnosti sa propisima materijalnog prava kojima je regulisana obaveza plaćanja poreza i doprinosa na primanja zaposlenih.

~~Prilogu zaposlenim.~~

Kako se nižestepeni sudovi zbog pogrešne primene materijalnog prava nisu upustili u utvrđivanje iznosa koji padaju na teret radnika, to je Vrhovni sud usvojio zahtev za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca.

Srbije i ukinuo obe nižestepene presude primenom čl.394. ZPP u vezi čl.408. st.2. ZPP, da bi prvostepeni sud u ponovnom postupku saglasno izloženom ponovo odlučio o osnovanosti tužbenog zahteva tužioca.

Predsednik veća - sudija

Branislava Apostolović, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

sd